

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. május 30.*

„Tagállami kötelezettségszegés — 2006/24/EK irányelv — Az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről — A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete — A végrehajtás elmaradása — EUMSZ 260. cikk — Pénzügyi szankciók — Átalányösszeg kiszabása”

A C-270/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2011. május 31-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Tufvesson, D. Maidani és F. Coudert, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk és C. Meyer-Seitz, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, J. Malenovský, U. Løhmus (előadó), M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. január 9-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: svéd.

Ítéletet

- 1 Keresetében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
 - állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem fogadta el a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 105., 54. o.) rendelkezéseinek a nemzeti jogába való átültetésének az elmaradására vonatkozó C-185/09. sz., Bizottság kontra Svédország ügyben 2010. február 4-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, és mivel az előírt határidőn belül nem hozta meg azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az említett irányelvnek megfeleljen – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
 - kötelezze a Svéd Királyságot arra, hogy a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének időpontjától a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésének időpontjáig fizessen a Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára napi 40 947,20 eurós kényszerítő bírságot minden olyan napra, amíg nem hozza meg az említett ügyben hozott ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket;
 - kötelezze a Svéd Királyságot arra, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet kihirdetésének időpontjától a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének időpontjáig, vagy – ha ez utóbbira korábban sor kerül – a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalának időpontjáig ugyanerre a számlára fizessen a Bizottságnak napi 9 597 eurós átalányösszeget minden olyan napra, amíg nem hozza meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, és
 - a Svéd Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

- 2 A 2006/24 irányelv (22) preambulumbekzdése kimondja:

„Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és különösen az Európai Unió [A]lapjogi [C]hartája [a továbbiakban: Charta] által elismert elveket. Így különösen ezen irányelv [az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.)] együtt teljes mértékben biztosítani kívánja a polgároknak a magánélet és kapcsolattartás tiszteletben tartásához, valamint a személyes adataik védelméhez való alapvető jogának betartását, amint azt a [C]harta 7. és 8. cikke megfogalmazza.”
- 3 A 2006/24 irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezen irányelv célja azon tagállami rendelkezések harmonizálása, amelyek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóinak vagy a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatóinak egyes általuk előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségeit szabályozzák, annak biztosítása érdekében, hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak.

(2) Ezen irányelvet kell alkalmazni a mind a jogi, mind a természetes személyek forgalmi és helymeghatározó adataira, valamint az előfizető vagy nyilvántartott felhasználó azonosításához szükséges kapcsolódó adatokra. Ez az irányelv nem alkalmazandó az elektronikus közlések tartalmára, ideértve a valamely elektronikus hírközlő hálózat használata során lehívott információkat is.”

4 Ezen irányelv 15. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. szeptember 15. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, melyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadnak el.

(3) 2009. március 15. előtt minden tagállam elhalaszthatja ezen irányelv alkalmazását az internet-hozzáférésre, internetes telefonálásra és internetes elektronikus levélre vonatkozó hírközlési adatok megőrzésére. Azon tagállam, amely alkalmazni kívánja ezt a bekezdést, e célból egy nyilatkozat formájában értesíti a Tanácsot és a Bizottságot ezen irányelv elfogadásakor. A nyilatkozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.”

A Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet

5 A fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a Svéd Királyság – mivel az előírt határidőn belül nem hozta meg azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2006/24 irányelvnek megfeleljen – nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit.

A pert megelőző eljárás

6 A 2010. június 28-i levélben a Bizottság felszólította a Svéd Királyságot arra, hogy a felszólító levél kézhezvételétől számított két hónapon belül nyújtsa be a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletből eredő kötelezettségeinek a teljesítése céljából elfogadott intézkedésekre vonatkozó észrevételeit.

7 A svéd hatóságok a 2010. augusztus 27-i és november 23-i, valamint 2011. január 21-i levélben válaszoltak az említett felszólító levélre, közölve a Bizottsággal a 2006/24 irányelv nemzeti jogba történő átültetési folyamatának az előrehaladását, és többek között tájékoztatták a Bizottságot arról, hogy az erre vonatkozó törvénytervezetet 2010. december 8-án továbbították a svéd parlamentnek, és hogy e tervezetet a parlament előreláthatólag 2011 márciusának második felében fogja tárgyalni.

8 2011. március 25-i levelében a Svéd Királyság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy 2011. március 16-án az említett parlament úgy határozott, hogy egy évvel elhalasztja az említett törvénytervezet elfogadását. E határozatot egy különös alkotmányossági eljárásnak megfelelően a parlament tagjainak egyhatoda fogadta el. E tagállam szerint ezen egyéves határidő letelte után az ügygel foglalkozó parlamenti bizottság a parlamentnek javaslatot fog tenni a 2006/24 irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan.

9 Ilyen körülmények között a Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Svéd Királyság nem tette meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, úgy határozott, hogy megindítja a jelen keresetet.

A jelen eljárás során bekövetkezett fejlemények

- 10 A Svéd Királyság egyrészt a 2012. március 22-i levélben tudatta a Bizottsággal, hogy a svéd parlament 2012. március 21-én elfogadta a kormányának a 2006/24 irányelv belső jogrendjébe történő átültetésére vonatkozó javaslatát, amelynek a hatálybalépését 2012. május 1-jében állapították meg, és másrészt a 2012. április 3-i levélben ismertette az említett irányelv rendelkezéseit nemzeti jogi szabályozásába átültető intézkedéseket. Következésképpen a Bizottság 2012. június 7-én kinyilvánította, hogy a napi 40 947,20 eurós kényszerítő bírság tekintetében részben eláll keresetétől. Azonban fenntartotta az átalányösszeg kifizetésére vonatkozó kereseti kérelmét.
- 11 A költségeket illetően a Bizottság megállapította, hogy mivel a kérelme azon részére vonatkozó elállása, amely a Svéd Királyság kényszerítő bírság megfizetésére való kötelezését érinti, e tagállam írásbeli eljárás befejezését követően tanúsított magatartásának volt a következménye, az említett tagállamnak kell viselnie az úgy ezzel kapcsolatos költségeit.
- 12 Ellenkérelmében a Svéd Királyság vitatja egyrészt a Bizottságnak az átalányösszeg fizetésére és másrészt annak összegére vonatkozó kérelmét. E tagállam kifogásolja továbbá a Bizottságnak a költségviselésre vonatkozó kérelmét, és a Bíróságtól annak elrendelését kéri, hogy az egyes felek maguk viseljék saját költségeiket.

A kötelezettségszegésről

A felek érvei

- 13 Az állítólagos kötelezettségszegéssel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének megfelelően, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az EUM-Szerződésből eredő valamely kötelezettségét, e tagállamnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Az ezen ítéletben foglaltak teljesítésére nyitva álló határidőt illetően a Bizottság kifejti, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az Európai Unió jogának azonnali és egységes alkalmazásához fűződő érdek megköveteli, hogy a teljesítés azonnal elkezdődjék, és a lehető legrövidebb idő alatt megtörténjék.
- 14 A Svéd Királyság elismerte, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet teljesítéséhez szükséges szóban forgó intézkedéseket nem fogadta el a 2010. június 28-i felszólító levélben megállapított határidőig.

A Bíróság álláspontja

- 15 Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján, ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem tette meg a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság – miután a tagállamnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, és meghatározta az említett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél – a Bírósághoz fordulhat.
- 16 E tekintetben az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségszegés fennállásának a megítéléséhez szükséges referencia-időpont az említett rendelkezés alapján küldött felszólító levélben megállapított határidő lejártá (a C-610/10. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 67. pontja és a C-374/11. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2012. december 19-én hozott ítélet 19. pontja).

- 17 Az eljárás során a Svéd Királyság jelezte, hogy a nemzeti jogát a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltakkal különösen a 2006/24 irányelv átültetésére vonatkozó kormányjavaslaton keresztül tette összeegyeztethetővé, amelynek a hatálybalépését 2012. május 1-jében állapították meg.
- 18 Így vitathatatlan, hogy a két hónapos határidő azt követő lejártával, hogy a Svéd Királyság 2010. augusztus 28-án kézhez kapta a jelen ítélet 6. pontjában említett felszólító levelet, e tagállam mindenesetre nem fogadott el valamennyi ahhoz szükséges intézkedést, hogy biztosítsa a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítését.
- 19 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a Svéd Királyság – mivel nem tette meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Az átalányösszegről

A felek érvei

- 20 Az átalányösszeg számításához a Bizottság a C-304/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2005. július 12-én hozott ítéletre (EBHT 2005., I-6263. o.), valamint „Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikkének végrehajtása – A jogsértési eljárások keretében a Bizottság által a Bíróságnak javasolt átalányösszegek és kényszerítő bírságok meghatározásához használt adatok naprakésszé tétele” című, 2010. július 20-i (SEC[2010] 923/3) közleménnyel naprakésszé tett, „Az EK 228. cikk végrehajtása” című, 2005. december 12-i (SEC[2005] 1658) közleményre (a továbbiakban: 2010. évi közlemény) támaszkodik. A Bizottság szerint a pénzügyi szankciók megállapításának a jogsértés súlyán, a jogsértés időtartamán és annak szükségességén kell alapulnia, hogy a szankció elrettentő hatású legyen a későbbi jogsértés elkerülése érdekében.
- 21 Mindenekelőtt a jogsértés súlyával kapcsolatban a Bizottság azzal érvel, hogy figyelembe veszi az jogsértés tárgyát képező uniós rendelkezések jelentőségét, e jogsértésnek a köz- és magánérdekre gyakorolt hatását, valamint az alperes állam magatartását.
- 22 Először is az említett intézkedések jelentőségével kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésének elmulasztása különösen súlyos kötelezettségszegésnek minősül, mivel az elektronikus hírközlési szolgáltatók szempontjából nagy jelentőségű rendelkezéseket tartalmazó irányelv átültetésének az elmaradására vonatkozik. E rendelkezések képezik ezenkívül egyrészt a belső piac működését garantáló kiegyensúlyozott jogi keretet, biztosítva azt, hogy a bűnüldöző hatóságok a súlyos bűnözés elleni küzdelem céljából felhasználhassanak releváns adatokat, és másrészt a polgárok alapvető jogainak a tiszteletben tartását.
- 23 Másodsor a Bizottság úgy véli, hogy a jogsértés különösen súlyos következményekkel jár a köz- és magánérdekre nézve, mivel a 2006/24 irányelv átültetésének Svéd Királyság általi elmulasztása az Unió egészében letelepedett vállalkozások és más tagállamok esetében vagyoni kárt okoz. Az átültetés ezen hiánya versenyelőnyt nyújtott a svéd távközlés magánszektorbeli gazdasági szereplői számára, amelyek se nem kötelesek megőrizni azokat az adatokat, amelyek megőrzésére a más tagállamokban található versenytársaik kötelesek, sem pedig olyan emberi erőforrásba vagy eszközbe beruházni, amelyek az adatoknak a hatóságok számára történő továbbítását szolgálják.
- 24 Harmadszor azon tényezőkkel kapcsolatban, amelyeket az uniós jog megsértése súlyosságának az értékelése során figyelembe kell venni, a Bizottság megállapítja, hogy a felrótt kötelezettségszegés egyértelműen megállapítható azáltal, hogy a Svéd Királyság az előírt határidőn belül, vagyis legkésőbb

2007. szeptember 15-éig nem fogadta el és nem közölte a nemzeti átültetési intézkedéseket. Mindazonáltal figyelembe kell venni azt a tényt, hogy e tagállam korábban sosem mulasztotta el teljesíteni a Bíróság által az EUMSZ 258. cikk alapján hozott ítéletben foglaltakat.

- 25 A fent említett elemekre és körülményekre tekintettel a Bizottság az 1–20-as skálán a 10-es súlyossági együttható alkalmazását javasolja.
- 26 Ezt követően a jogsértés időtartamára vonatkozóan a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben 2010. február 4-én hozott ítéletben foglaltak teljesítésének keretében megfogalmazott kritikát illetően a Bizottság megjegyzi, hogy összesen 426 nap telt el az említett ítélet és 2011. április 6-a, vagyis a Bizottságnak a Svéd Királysággal szembeni jogsértési eljárás megindításáról szóló határozata napjáig.
- 27 Végül az újabb jogsértés megakadályozása érdekében az elrettentő hatású szankciónak a szükségességével kapcsolatban a Bizottság a 2010. évi közlemény alapján a Svéd Királyság fizetőképessége, valamint az Európai Unió Tanácsában e tagállam rendelkezésére álló szavazatok alapján egy 4,57-es „n” tényezőt határozott meg.
- 28 Következésképpen a Bizottság a keresetlevelében bemutatja, hogy a kért átalányösszeg, vagyis a jogsértés napjaira fizetendő 9 597 euró a 2010. évi közleményben előírt kritériumok alapján az átalány alapösszegnek (napi 210 euró) a megállapított 10-es súlyossági együtthatóval és a 4,57-es „n” tényezővel való szorzatából adódik. Az így kapott teljes összeg a jogsértés 426 napjára 4 088 322 eurót tesz ki.
- 29 Ellenkérelmében a Svéd Királyság elsődlegesen azzal érvel, hogy a szóban fogó kötelezettségzegés Bizottság általi értékelése túl szigorú mind a súlyosság, mind az elrettentő hatás szükségességének a szempontjából. Különösen a Bizottság nem bizonyította azon körülmények fennállását, amelyek indokolnák egy ilyen magas, vagyis 10-es súlyossági együttható alkalmazását a szóban forgó jogsértés esetében.
- 30 E tekintetben a szóban forgó tagállam egyrészt azzal érvel, hogy a 2006/24 irányelv a Bizottság állításával ellentétben nem annyira fontos a belső piac működése szempontjából. Ezen irányelv csak az érintett területre vonatkozó nemzeti jogi szabályozások marginális harmonizációját foglalja magában. A gazdasági szereplők adatmegőrzésre vonatkozó kötelezettsége ugyanis tagállamonként változik, jogkört biztosítva e tagállamok számára a jogszabályoknak a hatóságok hírközlési forgalmi adatokhoz való hozzáférése területén vagy az adatmegőrzés gazdasági szereplők által viselt költségeinek a felosztása területen történő elfogadására. Egyébiránt a Svéd Királyság szerint az uniós jogban fennállnak már olyan szabályok – különösen a magánélet védelmére és az elektronikus hírközlésre vonatkozó irányelv –, amelyek bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik a hírközlési forgalmi adatok bűnözés elleni küzdelem céljából történő megőrzését.
- 31 Másrészt a Bizottság nem bizonyította, hogy állítása szerint ezen irányelv átültetésének Svéd Királyság általi elmulasztása következményekkel járt a köz- és magánérdekre nézve. Ráadásul a svéd jogban jelenleg hatályban lévő szabályok éppen hogy lehetővé teszik e hatások elkerülését annak biztosításán keresztül, hogy az adatok rendelkezésre álljanak a súlyos jogsértések kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából.
- 32 E tagállam megjegyzi továbbá, hogy szerinte a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet csak a 2006/24 irányelv végrehajtásának részleges elmaradására vonatkozik. E tekintetben a Svéd Királyság előadja, hogy élt az ezen irányelv 15. cikkének (3) bekezdésében felkínált azon lehetőséggel, hogy 2009. március 15-ig eltérjen ezen irányelv alkalmazásától az internet-hozzáférés, az internetes elektronikus levél és az internetes telefonálás tekintetében. Ezért e tagállam szerint a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország

ügyben hozott ítélet csak az irányelv azon rendelkezései nemzeti jogi szabályozásba történő átültetésének az elmaradására vonatkozott, amelyek esetében a 2007. szeptember 15-ében rögzített határidő elhalasztása nem volt lehetséges.

- 33 A Svéd Királyság egyébiránt megjegyzi, hogy sosem mulasztotta el teljesíteni a Bíróság EUMSZ 258. cikk alapján hozott ítéletében foglaltakat. Továbbá hangsúlyozza, hogy nagy jelentőséget tulajdonít a jóhiszemű együttműködésre vonatkozó kötelezettségének. A fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésében bekövetkező késedelem indokolásaként előadja, hogy a 2006/24 irányelv nemzeti jogba történő átültetését érintően széles politikai vitával kellett szembenéznie, és hogy az említett átültetés tárgyát képező intézkedések végrehajtása a jogalkotási eljárás terén problémákat, valamint olyan nehéz döntéshelyzeteket idézett elő, amelyek magukban foglalják a magánélet védelmének a bűnözés elleni hatékony küzdelem szükségességével való egyensúlyba hozatalát.
- 34 Válaszában a Bizottság először is azzal érvel, hogy még ha a 2006/24 irányelv célja nem is a teljes harmonizáció, ebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ezen irányelv nem jár következményekkel a belső piacra vagy a magán- és közérdekre nézve. Az említett irányelv végrehajtása tekintetében a tagállamokban fennálló különbségek egyáltalán nem csökkentik a hírközlési adatok megőrzésére vonatkozó, említett irányelv által megállapított kötelezettség jelentőségét.
- 35 Ezt követően a már fennálló és a Svéd Királyság által hivatkozott uniós szabályozással, különösen a magánélet védelmére és az elektronikus hírközlésre vonatkozó irányelvvel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy az nem állapít meg az Unió egészében teljesítendő olyan kötelezettséget, hogy meghatározott ideig megőrizzenek bizonyos forgalmi adatokat.
- 36 Ezenkívül az alperes tagállam által hivatkozott, fennálló nemzeti rendelkezéseket illetően a Bizottság megjegyzi, hogy még abban az esetben is, ha a Svéd Királyságnak a bűnözés elleni küzdelem céljából bizonyos adatokkal kellene rendelkeznie, az nem a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésének lenne az eredménye, mivel ezen adatok rendelkezésre állása teljes mértékben a különböző hírközlési gazdasági szereplők által hozott kereskedelmi döntésektől függ.
- 37 Továbbá e tagállam arra vonatkozó érvelésével kapcsolatban, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésének elmulasztása csak a 2006/24 irányelv egy részére vonatkozik, a Bizottság jelzi, hogy bár a tagállamok ezen irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján 2009. március 15-ig eltérhetnek a megőrzési kötelezettség alkalmazásától, ez nem jelenti azt, hogy az említett tagállamok fel lennének hatalmazva arra, hogy 2009. március 15-e előtt semmiféle intézkedést ne hozzanak meg az e rendelkezésben előírt adatmegőrzési kötelezettségre vonatkozóan. Következésképpen ezen érv a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet téves olvasatán alapul.
- 38 Végül az alperes tagállamnak a jogalkotási eljáráshoz kapcsolódó belső nehézségekre vonatkozó érvelésével kapcsolatban a Bizottság a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatára emlékeztet, miszerint e belső nehézségek az elkövetett jogsértés értékelésének a keretében nem vehetők figyelembe.
- 39 Ami a belső jogrend nehézségeit illeti, e tagállam azzal érvel, hogy azokra nem a 2006/24 irányelv átültetésének elmaradása igazolásaként, hanem annak bizonyítása céljából hivatkozott, hogy az átültetés a jelen ügyben olyan mértékben szokatlan nehézségekkel járt, hogy azokat nem lehet a Svéd Királyságnak az irányelvek végrehajtása és a Bíróság ítéleteiben foglaltak teljesítése során tanúsított rendes megközelítésének és magatartásának tulajdonítani. E tagállam továbbá hangsúlyozza azt a tényt, hogy a fent említett jogalkotási eljárás csak kivételes esetekben alkalmazandó.

A Bíróság álláspontja

- 40 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az átalányösszeg kiszabására minden egyes esetben a megállapított kötelezettségszegés jellemzőivel, valamint az EUMSZ 260. cikk alapján megindított eljárásban érintett tagállam által tanúsított magatartással összefüggő, releváns tényezők összessége alapján kell, hogy sor kerüljön. E tekintetben az említett rendelkezés széles mérlegelési jogkört biztosít a Bíróság számára annak eldöntésében, hogy kiszab-e, vagy sem, ilyen szankciót (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 141. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 47. pontját).
- 41 Így a Bizottság javaslatai a Bíróságot nem kötik, azok csak hasznos hivatkozási alapként szolgálnak. Ugyanígy a Bizottság közleményeiben foglalt iránymutatások sem kötik a Bíróságot, de hozzájárulnak az átláthatóság, az előreláthatóság és a jogbiztonság biztosításához ezen intézmény tevékenységével kapcsolatban (lásd a C-369/07. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2009. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-5703. o.] 112. pontját).
- 42 Először is magával az átalányösszeg EUMSZ 260. cikk alapján történő kiszabásának elvével kapcsolatban fontos emlékeztetni arra, hogy ezen elv alapvetően az érintett tagállam kötelezettségei végrehajtása elmulasztásának a magán- és közérdeket érintő következményei értékelésén alapul, különösen ha a kötelezettségszegés az azt először megállapító ítélet óta tartó hosszú időszakon keresztül tartósan fennállt (lásd a C-121/07. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2008. december 9-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-9159. o.] 58. pontját).
- 43 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 2006/24 irányelv tárgyára tekintettel, amelynek célja – amint ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdéséből következik –, hogy biztosítsa az elektronikus hírközlésre vonatkozó adatok rendelkezésre állását a súlyos jogsértések kivizsgálása, felderítése és üldözése érdekében, a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott, ezen irányelvvvel kapcsolatos kötelezettségszegést korábban megállapító ítéletben foglaltak teljesítésének a hiánya érintheti az adott magán- és közérdeket. Egyébiránt, mivel a Svéd Királyságnak felrótt kötelezettségszegés ezen ítélet kihirdetésének időpontjától számítva több mint két évig tartott, meg kell állapítani, hogy a kötelezettségszegés ezen időponttól jelentős ideig fennállt.
- 44 Következésképpen a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben a Svéd Királyságot kötelezni kell az átalányösszeg kifizetésére.
- 45 Másodszor, az átalányösszeggel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság feladata, hogy úgy határozza meg azt, hogy az egyrészt megfelelően a körülményeknek, másrészt pedig arányos legyen a megállapított kötelezettségszegéssel, valamint az érintett tagállam fizetőképességével (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 146. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 143. pontját).
- 46 E tekintetben a releváns tényezők közé tartozik többek között a jogsértés súlya és az az időtartam, amelynek során az azt megállapító ítélet óta a felrótt kötelezettségszegés fennállt (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország hozott ítélet 144. pontját).
- 47 Először is a kötelezettségszegésnek a megsértett uniós rendelkezések jelentőségére tekintettel fennálló súlyosságával kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/24 irányelv az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóinak a belső piaci tevékenységére vonatkozik, és hogy az uniós jogalkotó célja a belső piac megfelelő működésének az elektronikus hírközlési adatok megőrzésének az adott területen harmonizált szabályok elfogadásán keresztül való védelme (lásd ebben az értelemben a C-301/06. sz., Írország kontra Parlament és Tanács ügyben 2009. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-593. o.] 72. pontját).

- 48 A nemzeti jogszabályoknak a 2006/24 irányelv által végrehajtott harmonizációján keresztül ezen irányelv – amint 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik – célja ezen adatok rendelkezésre állásának a biztosítása azon súlyos jogsértések kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából, amelyeket minden egyes tagállam a belső jogában ilyenként határoz meg. Egyébiránt ezen irányelv (22) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy annak célja többek között az, hogy teljes mértékben biztosítsa a polgároknak a magánélet és kapcsolattartás tiszteletben tartásához, valamint a személyes adataik védelméhez való alapvető jogának betartását, amint azt a Charta 7. és 8. cikke megfogalmazza.
- 49 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az ilyen irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettség nem teljesítése megakadályozhatja a belső piac megfelelő működését. Az ilyen kötelezettségszegést tehát bizonyos fokú súlyosság jellemzi, függetlenül a 2006/24 irányelvvel végrehajtott harmonizáció szintjétől.
- 50 A fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben foglaltak nem teljesítésének a magán- és közérdekre gyakorolt következményeit illetően – a jelen ítélet 23. pontjában említett bizottsági érveléssel kapcsolatban – hangsúlyozni kell, hogy „A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek – Értékelő jelentés az adatmegőrzésről szóló 2006/24/EK irányelvről” (COM[2011] 225 végleges) című, 2011. április 18-i bizottsági jelentés 6.1. és 6.2. pontjából kitűnik, hogy az említett irányelv nem érte el teljes mértékben azon célját, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen az uniós gazdasági szereplők számára. Következésképpen a Bizottságnak bizonyítania kellene a távközlési szolgáltatások belső piacán fennálló verseny feltételeinek az állítólagos megsértését, amit nem tett meg.
- 51 Egyébiránt nem fogadható el a Svéd Királyság azon érvelése, miszerint az uniós jogban fennállnak már olyan szabályok, amelyek bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik a hírközlési forgalmi adatok bűnözés elleni küzdelem céljából történő megőrzését, és hogy a svéd jogban jelenleg hatályban lévő szabályok lehetővé teszik a Bizottság által hivatkozott közérdekre és a magánszemélyek érdekeire gyakorolt következmények elkerülését. Nem vitatott ugyanis, hogy az említett szabályok nem felelnek meg a 2006/24 irányelvből eredő követelményeknek, mivel ellenkező esetben nem kellett volna megállapítani e tagállam abban álló kötelezettségszegését, hogy nem ültette át belső jogába a 2006/24 irányelvet.
- 52 Alaptalan a Svéd Királyság arra vonatkozó érvelése, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet csak a 2006/24 irányelv részleges végrehajtásának a hiányára vonatkozik.
- 53 Ugyanis a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletben a Bíróság kimondta, és úgy határozott, hogy a Svéd Királyság – mivel az előírt határidőn belül nem hozta meg azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2006/24 irányelvnek megfelelően – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit. A 2006/24 irányelv 15. cikkének (3) bekezdése lehetővé tette a tagállamoknak, hogy 2009. március 15-ig eltérjenek a hírközlési adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettség alkalmazásától, azonban azt nem, hogy az említett irányelvet ne ültessék át, amely átültetésnek 2007. szeptember 15-ig kellett volna megtörténnie.
- 54 A Svéd Királyság által a 2006/24 irányelvből eredő kötelezettségeire tekintettel tanúsított magatartást illetően nem lehet elfogadni e tagállam által hivatkozott azon igazolást, amely szerint az említett ítéletben foglaltak teljesítésének késedelme a jogalkotási eljárás sajátosságaihoz, a 2006/24 irányelv átültetésével kapcsolatos széles politikai vitához és azon nehéz döntéshelyzetek terén előidézett problémákhoz kapcsolódó rendkívüli belső nehézségeknek tudható be, amelyek magukban foglalják a magánélet védelmének a bűnözés elleni hatékony küzdelem szükségességével való egyensúlyba hozatalát. Amint azt a Bíróság több alkalommal hangsúlyozta, az uniós jogból eredő kötelezettségek nem teljesítésének igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire (lásd többek között a C-407/09. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2011. március 31-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2467. o.] 36. pontját). Ugyanez

vonatkozik az olyan határozatra, mint a svéd parlamentnek az ezen irányelv átültetéséről szóló törvénytervezet elfogadásának egy évvel való elhalasztására vonatkozó határozata, amelyre a jelen ítélet 8. pontjában történik hivatkozás.

- 55 Enyhítő körülményként azonban figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a Svéd Királyság korábban sosem mulasztotta el teljesíteni a Bíróság EUMSZ 258. cikk alapján hozott ítéletében foglaltakat.
- 56 Másodszor a jelen kereset tárgyát képező kötelezettségszegés időtartamát illetően fontos emlékeztetni arra, hogy az EUMSZ 260. cikk ugyan nem határozza meg azt a határidőt, ameddig az ítéletben foglaltakat teljesíteni kell, az azonban nem vitatott, hogy a teljesítést haladéktalanul meg kell kezdeni, és annak a lehető legrövidebb időn belül be kell fejeződnie (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben 2011. március 31-én hozott ítélet 34. pontját).
- 57 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a kötelezettségszegés 27 hónapig állt fenn a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet kihirdetésének az időpontjától, vagyis 2010. február 4-étől, addig az időpontig, amíg a Svéd Királyság jogi szabályozását teljes mértékben összeegyeztethetővé nem tette az említett ítélettel, vagyis 2012. május 1-jéig.
- 58 Meg kell tehát állapítani, hogy a Svéd Királyságnak felrótt kötelezettségszegés a fent hivatkozott Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítélet kihirdetésének az időpontjától jelentős ideig fennállt.
- 59 A fenti elemekre és különösen a jelen ítélet 47–58. pontjában tett megállapításokra tekintettel a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügy körülményeinek megfelelő értékelését képezi, ha a Svéd Királyság által fizetendő átalányösszeget 3 millió euróban állapítja meg.
- 60 A Svéd Királyságot tehát kötelezni kell arra, hogy 3 millió eurós átalányösszeget fizessen a Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára.

A költségekről

- 61 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Svéd Királyságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Svéd Királyság – mivel nem fogadta el a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek a nemzeti jogába való átültetésének az elmaradására vonatkozó C-185/09. sz., Bizottság kontra Svédország ügyben 2010. február 4-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, és mivel az előírt határidőn belül nem hozta meg azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az említett irányelvnek megfeleljen – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikkből eredő kötelezettségeit.**
- 2) **A Bíróság a Svéd Királyságot arra kötelezi, hogy 3 millió eurós átalányösszeget fizessen a Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára.**
- 3) **A Bíróság a Svéd Királyságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások